

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بهناوی خوای به ی میهره

سَأَلَ سَائِلٌ بِعَذَابٍ وَقَعِ ﴿1﴾

پرسیار کاریک پرسیاری کرد ده ی سزایهك كه هر پیش دیت.

لِّلْكَافِرِينَ لَيْسَ لَهُ دَافِعٌ ﴿2﴾

ئهو سزایه پهخه ی هه کافرو بی باوهران ده (هیچ هیژیک
پهنایان بدات و لئیان دوور بخاته .

مَنْ اللَّهُ ذِي الْمَعَارِجِ ﴿3﴾

ئهو سزاو تولهیه له لایهن خوای خاوهن پلهو پایه بویان پیشدیت.

تَعْرُجُ الْمَلَائِكَةُ وَالرُّوحُ إِلَيْهِ فِي يَوْمٍ كَانَ مِقْدَارُهُ خَمْسِينَ أَلْفَ سَنَةٍ ﴿4﴾

فریشتهکان و جوهرهئیل به بنه بولای په ردگار له روژیکدا
که که ی پهجا هزار ساله (به حسابی ئادهمیزاد) یاخود مهبه
دریژی روژی قیامته که پهجا هزار سال دهخایهئیت به نیسبه
خوانهناسانه .

فَاصْبِرْ صَبْرًا جَمِيلًا ﴿5﴾

خوگرو ئارامگر به به یهکی چاک و جوان (لهبهرانبهر ههلوئیستی
نادروستی خوا نهناسانه .)

إِنَّهُمْ يَرَوْنَهُ بَعِيدًا ﴿6﴾

(ئه رانه، قیامه) به بینن، بهدووری ده .

وَنَرَاهُ قَرِيْبًا ﴿7﴾

به لَام نِيْمه، زوْر به نزيكى ده زانين (مان و كات لاي به ديھينهر نرخی نيه).

يَوْمَ تَكُونُ السَّمَاءُ كَالْمُهْلِ ﴿8﴾

روژنيك ديْت، ناسمان (يهكي) ي لِي ديْت (يهكيكه له قوناغه كاني هه شانده ي بونه).

وَتَكُونُ الْجِبَالُ كَالْعِهْنِ ﴿9﴾

كيوه كانيش وهكو خوري شيكراوه (فشوْل ده).

وَلَا يَسْأَلُ حَمِيمٌ حَمِيْمًا ﴿10﴾

هيچ خزم و خوئيشيك پرسيار له خزم و خوئيشه كه ي ناكات و هه والي ناپرسيت و ناپيهرژيته سهري (ههر كهس خهمي خوئيه تي).

يُصْرَوْنَهُمْ يَوْمَ الْمُجْرِمِ لَوْ يَفْتَدِي مِنْ عَذَابِ يَوْمِئِذٍ بِنِيهِ ﴿11﴾

(خزم و خوئيشان، دوست و براده) چاك يه كتر ده بينن، تاوانبارو تاوانكار تاوات ده خوازيت كه نه گهر بكريت (بو ده ر باز بووني خوئى) له سزاي نهو روژه هه موو كوره كاني بكاته قورباني خوئى!!

وَصَاحِبَتِهِ وَأَخِيهِ ﴿12﴾

هه ها هاوسه كه ي، براكه ي!!

وَفَصِيلَتِهِ الَّتِي تُؤْوِيهِ ﴿13﴾

خزم و عه تي كه له دنيا دا په ناي بو ده .

وَمَنْ فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا ثُمَّ يُنْجِيهِ ﴿14﴾

بهلکو هرچی دانیشتوانی زهوی ههیه (ئهگهر بوی بکریت بیکاته
قربانی خوی) تا خوی رزگاری ببیت.

كَلَّا إِنَّهَا لَلظَى ﴿15﴾

نه ..ئهو ئاواتانه هیچی نایهته دی... بهلکو دۆزه
بلئسه و داخ له دله.

نَزَّاعَةً لِّلشَّوَى ﴿16﴾

پبست هه! قرچینیت و له گوشت و ئیسکی جیادهکاته .

تَدْعُو مَنْ أَدْبَرَ وَتَوَلَّى ﴿17﴾

بانی ئهوانه کات که له دنیادا پشتیان له حهق و راستی هه کردو
گوپیان پی نه .

وَجَمَعَ فَأَوْعَى ﴿18﴾

مال و سامانیان کۆدهکرده یان شارده له شوینی تایبه
(گوپیان له هه لال و حهرام نه).

إِنَّ الْإِنْسَانَ خُلِقَ هَلُوعًا ﴿19﴾

بهراستی (زۆربهی ئینسانهکان) به
دروستکراون. یی و تهنگهتاوی

إِذَا مَسَّهُ الشَّرُّ جَزُوعًا ﴿20﴾

ههرکه توشی ناخوشی و (ههژاری و که ستی و نهخوشی..هتد)
ببیت، ببزاره م به هاواره.

وَإِذَا مَسَّهُ الْخَيْرُ مَنُوعًا ﴿21﴾

کاتیکیش تووشی خیر و به که
چاکه کات.
ستی دهنوقینیت و قه غهی

إِلَّا الْمُصَلِّينَ ﴿22﴾

جگه له نوپژگه (که به هوی ئیمان و باوه ریانه بارودوخ نایان
گوریت).

الَّذِينَ هُمْ عَلَى صَلَاتِهِمْ دَائِمُونَ ﴿23﴾

ئهوانهی کهله سه کانیان به
ناخه .
(هرگیز پشت گوئی

وَالَّذِينَ فِي أَمْوَالِهِمْ حَقٌّ مَّعْلُومٌ ﴿24﴾

هه ها ئهوانهی که مافیکی ئاشکراو دیاریکراو له سامانیاندا ههیه (بو
جیهادو تیکوشان).

لِّلسَّائِلِ وَالْمَحْرُومِ ﴿25﴾

هه ها بو ههژارو نه (بی منه بهریزه پیشکەشیان
که) .

وَالَّذِينَ يُصَدِّقُونَ بِيَوْمِ الدِّينِ ﴿26﴾

ئهوانهی که پروایان ههیه و دنیان که روژی قیامت به .

وَالَّذِينَ هُمْ مِّنْ عَذَابِ رَبِّهِمْ مُّشْفِقُونَ ﴿27﴾

(بویه) له سزای ئهو روژه ترس و بیمیان ههیه.

إِنَّ عَذَابَ رَبِّهِمْ غَيْرُ مَأْمُونٍ ﴿28﴾

بهر استی سزای په ردگاریان (حق نیه) کس لئی نهمین بیت.

وَالَّذِينَ هُمْ لِفُرُوجِهِمْ حَافِظُونَ ﴿29﴾

هه ها نه هی که داوین پاکن و خوین له (زینا)

إِلَّا عَلَىٰ أَرْوَاحِهِمْ أَوْ مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُهُمْ فَإِنَّهُمْ غَيْرُ مَلُومِينَ ﴿30﴾

مهگهر لهگهل هاوسه کانیاندا یانکه نیزه که کانیاں (که به هوی بارودوخی تایبته هه)، نهوانه لومهکراو نابن.

فَمَنْ ابْتَغَىٰ وَرَاءَ ذَلِكَ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْعَادُونَ ﴿31﴾

جائ هی بیجگه لهو حالهتانه ریگهی تر (بو تیر کردنی نار هه کانیاں) نهوانه له کانن.

وَالَّذِينَ هُمْ لِأَمَانَاتِهِمْ وَعَهْدِهِمْ رَاعُونَ ﴿32﴾

هه ها نهوانه هی که نهمانه پاریزن و پهیمان دهبه نه سه .

وَالَّذِينَ هُمْ بِشَهَادَاتِهِمْ قَائِمُونَ ﴿33﴾

نهوانه هی که پانهبدی شایهتهکانین ده (لئی پاشگزه نابنه) .

وَالَّذِينَ هُمْ عَلَىٰ صَلَاتِهِمْ يُحَافِظُونَ ﴿34﴾

نهوانه هی که ی نویژهکانیاں دهکه (له کاتی خویدا نهجامی) .

أُولَٰئِكَ فِي جَنَّةٍ مُّكْرَمُونَ ﴿35﴾

فَذَرَهُمْ يَخُوضُوا وَيَلْعَبُوا حَتَّىٰ يُلَاقُوا يَوْمَهُمُ الَّذِي يُوعَدُونَ ﴿42﴾

وازیان لیبینه با هەر رۆبچن له ریدا، با هەر گهمو گالته بکه تا ئەو رۆژهی که به‌لینیان پێ دراوه یه‌خه‌یان ده‌گریت.

يَوْمَ يَخْرُجُونَ مِنَ الْأَجْدَاثِ سِرَاعًا كَأَنَّهُمْ إِلَىٰ نُصْبٍ يُؤْفَضُونَ ﴿43﴾

ئەو رۆژهی به‌په‌له له گۆره‌کانیان دینه په‌کانیان راده‌که !!

خَاشِعَةً أَبْصَارُهُمْ تَرْهَقُهُمْ ذِلَّةٌ ذَٰلِكَ الْيَوْمِ الَّذِي كَانُوا يُوعَدُونَ ﴿44﴾

چاویان شۆره (شهرمه‌زارو خه‌جاله) لیلی و سه‌رشۆری ماندووی کردوون، جا ئەمه ئەو رۆژهیه که کاتی خۆی به‌لینیان پێ ده‌ (ئه‌ بروایان پێ نه‌).